

פיגמליון

מולי התקרב שוב, ואו הסתבר לו, לתדהמתו, שהפסל עשוי מבשר ודם. תוך רקה ידעו כולם שהפסל קרם עור וגידים, וכולם היו מתים לראות גם את הפנים של הכחורה. ככה זה אצל היהודים, מראים להם את כל הגוף והם רוצים דווקא את הפנים. אבל הכחורה סירבה בכל תוקף לטובב את פניה.

מה שהצלחתי לברר שהכחורה היא תל-אביבית בת 22, שחקנית מתחילה שלמדה בחוג-לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. היא קיבלה 200 דולר ופיאה נוכרית עבור המופע האמנותי הזה בקולנוע, וגם הבטחה שלעולם לא יגלו לציבור את שמה. מה שבחורות לא תעשינה כדי ללכת לעבוד! ומה שמפיצים לא עושים למען פירסומת!

כיום החמישי נערכה הקרנת-הכוכה של הסרט המפתח. קהל-המוזמנים התחיל להגיע בשעה 10, כשהוא לבוש במיטב מחלצותיו, כיאה להקרנת-כוכה. בפתח אולם-הקולנוע היה מונח פסל של אשה עירומה. רוב האנשים עברו ליד הפסל, העיפו מבט על מעורמיו והמשיכו הלאה. כאמת, ביגדיל, פסל של אשה עירומה. כמעט כולם כבר ראו פעם או פעמיים בחיים שלהם דבר כזה.

רק מולי שפירא, מנהל מחלקת-הבידור של גלי צה"ל, לא יכול היה להתאפק, ובשקט בשקט, מבלי שאף אחד ישים לב, הוא התקרב לפסל ונתן לטיפה על הטוסיק הלבן שלו. מולי ליטף ומייד עף אחורה מרוב הלם. לפסל היה חום של גוף, כן, באמת. לפסל הזה היה חום של גוף.

החברים עמדו על קצות האצבעות כדי לראות אם ברכה תחזיר לעופר את המתנות. עמדו עמדו, ולא הצליחו לראות כלום. גם אני הסתקרנתי מהעניין. אז מייד שאלתי את ברכה מה קורה שם בקשר למתנות. אני

טבעת צמיד ומכונית

ברכה רובין מתנות ספורטיביות

אחת הבחורות הכי עסוקות בארץ היא ברכה רובין, בת ה-19. במשך היום היא משרתת בצבא-ההגנה. בשבתות היא נמצאת על מיגרש-הכדורגל, ומסקרת אותם עבור מדור-הספורט בידועות אחרונות. בערבים היא כותבת את החומר ומראיינת שחקני-כדורגל, ובערבים הפנויים שלה היא יוצאת לבלות. כשנה האחרונה היא בילתה, באופן בלעדי, עם עופר הדר, בנו של בעל מיפעל גדול לציד מאפיות. הרומאן ביניהם היה מאוד לוהט, ובלהטי-האהבה נתן עופר לברכה טבעת-יהלום נהדרת. כשראה כמה ברכה היתה מאושרת מהמתנה היפה, מיהר עופר וקנה לה גם צמיד זהב יפהפה. ברכה היתה עוד יותר שמחה, ועוד יותר מאושרת, ואו החליט עופר שאם מצמיד זהב היא כל-כך מאושרת, מעניין יהיה לראות איך היא תגיב על מכונית חדשה. אז הוא הלך וקנה לה מכונית פיאט איביצה, ובמעמד הגיגי של איוה ארוחת-ערב נתן לה את המפתחות במתנה. ואחרי כל זה פיתאום הם רכזו ונפרדו. כל

הקשר הצרפתי

תגורר איתו שם. מיכל, שחונכה ללכת אחרי הבעל אפילו לארץ לא-רועה, הסכימה לגור בפאריס. ככה לקחו הצרפתים בת אחת של מישפחת בנין. וכשהבת השניה, יעל (21), נסעה לבקר את אחותה, קרה לה בדיוק אותו הדבר. היא הכירה בפאריס רופא צרפתי והתאהבה בו ונשארה לגור איתו שם. מאז חצי המישפחה כאן והחצי השני שם. רק

עד לפני שלושה חודשים היתה ציפי בנין, אחת של אישה-עסקים עמוס בנין, אחת הנשים היפות בארץ. מלפני שלושה חודשים היא בפירוש ובלי עוררין הסבתא הכי-יפה בארץ. לצפי ולעמוס נולדו שתי בנות, מיכל ויעל. מהיום שהן נולדו, בחנו אותם החברים ממש מתחת ליזוכית מגדלת, וכל יום הם אמרו:

ציפי בנין ובנותיה מיכל ויעל ככה נראית סבתא תוצרת-הארץ

החזרתי לו את המכונית, אמרה לי ברכה, אבל את הצמיד ואת הטבעת הוא לא רצה לקבל. מה הוא יעשה איתם? יש לי ההרגשה שהילדה הזאת לא תישאר הרבה זמן לבר. גם לפני עופר הדר היא לא היתה לבר. היא היתה קצת עם אלי אורחנה, וקצת עם ג'ק צימרמן. אחרי שגמרתי לדבר עם ברכה כעניין המתנות, פיתאום נודע לי שהיא שמה עין על בוני גינצבורג, השוער של מכבי תל-אביב, אבל את זה עוד לא הספקתי לברר סופית.

היא לשכנע את שתי בנותיו ואת הצרפתים שלהם לעזוב את עיר-האורות ולבוא לגור בארץ-הקודש. ועד שהבנות תשתכנענה לבוא הנה, בטח הסבתא תיסע לבקר את הנכר שלה בפאריס כמה וכמה פעמים ואני בטוחה שאפילו הצרפתים יתעלפו כשהם יראו איך נראות סבתות תוצרת-הארץ.

כיום השישי האחרון התאספו כולם בדירה של ציפי ועמוס בנין. הם חגגו את יום-ההולדת של מיכל וגם את הולדת הבן שלה, רובין, שהוא הנכד הראשון של ציפי ועמוס. המסיבה היתה נהדרת, כולם שמחו ושתו וחייכו, ורק עמוס בנין הרגיש שהוא לא יכול לשמוח עד הסוף, כי יש לו עבודה גדולה לעשות. העבודה של עמוס עכשיו, לפי דבריו,

תהיה דומה לאמא או לא? הילדות גדלו וגדלו, וכל יום נעשו יותר ויותר יפות ויותר ויותר דומות לאמה. מיכל (25) גדלה ראשונה והיתה כל-כך יפה, עד שגבר צרפתי (מאלה שהכי-יותרים להעריך יופי) לא יכול היה לעמוד בפניה והחליט לשאת אותה לאשה. הבעיה היחידה היתה שהגבר הזה, איב, בעל חברת-אופנה בפאריס, רצה שמייכל